

Apa már átvette a díjat, mire magamhoz tértem. Vacogtam még a lovászlány bőrkabátjában is. Orrhosszal nyertünk, apa szerint. Kórházba vittek. Apa ügyelt rá, hogy menetirány szerint kerüljek a rohamkocsiba. Anya küldött négyzettrácsos füzetet, ceruzát, radírt. A paplanomra rakták, a nővérem és apa. Mikor rájöttem, hogy valami megváltozott, kértem apát: inkább filcet hozzon. A futam óta összeadni is csak húszig tudok. Inkább rajzolnék, üzentem anyának. Mikor siket Tóni bácsi meglátogat, nem mondja, hogy nagy firma vagyok. És sosem nagy nap a mai. Fölolvassa a futameredményeket, a bánathátralékos listát, mert a betűket még mindig nem ismerem. Ha apa kimegy a kórteremből, a nővérem közelebb húzza a hokedlit. Lelkendezve meséli, hogy rajtakapta a lovászlányt meg az abrakmestert. Az nem lehet. De igenis, hogy az istállóban hullámoztak egymáson, világitott a fenekük. A legtöbbet apa látogat. Mosolyogva javít ki, hogy nem a zsinór volt túlságosan hosszú, hanem a papírsárkány lyukas. Képtelen vagyok megállapítani, hogy vajon viccel-e. Lószerafin jól szerepel, bőven jut hálapénzre. Az ágy fejrészét gombokkal vezérlem. A nővérek kedvesek, karácsonykor anya is meglátogat. Az étkezőtálcámnak két kihajtható lába van. Míg apa a főorvossal beszél, s közben nagyobb a jobb orrlyuka, mint a bal, nővérem a fülemhez hajol: most már apa is tudja. Sérült kezét megszorítva tiltakozom, de nem hallgat el. Közelebb hajol. Most már mindenki tudja, ki nyomott rossz gombot anya székén. Kígyó, mondom, de én szíveszek. Karácsony lett, anya három szál kálát hozott. A Lopahoff-ruhából pizsama lett.

Rába György

UTCAZENÉSZ

Ne hidd hogy a lába előtti sapka
vagy egy ütött-kopott bádogszelence
hivatásának volna címere
nem is várakozik baksisra
ha megcsörren egy-egy pénzérme
az együttes öröm kísérete
noha az aluljáróban azért
foglalt talpalatnyi területet
hogy nyilvános himnuszba áradjon
az élet ingyen öröme a legjobb
csak épp a jól visszhangzó közeg
az kellett hozzá s ha hiszed
ha nem a nagynéni parkolópályára
küldött pár üres befőttesüvege
most fölfüggesztett munkaidejünkben
igazi gyönyörzene csiholói
mozdulatlan megigézetten hallgatom
megámulom minthogy én sohasem
tenném magam így közszemlére